

[Poul Nielson]

Hvad der til gengæld ikke er til at forstå, er, at man på denne baggrund skaber en stribe handicap og uklarheder, når det drejer sig om udformningen af denne statsdeltagelse. Man svækker staten i forhandlingerne med olieselskaberne, når man på forhånd tilkendegiver, at dette betragter vi som overordentlig vanskeligt og som noget, vi kun meget tøvende tør nærme os. Spørgsmålet om, hvorvidt man kan overlade det til private selskaber at stå for statsdeltagelsen, mener jeg er overordentlig tvivlsomt, når man ser på formuleringen af § 8 i undergrundsloven, der taler om, at staten eller et af staten ejet selskab kan indtræde. At det skulle kunne gøres med et privat selskab, synes jeg er en overordentlig spændstig fortolkning af loven.

Jeg synes, det er forkert, at man giver statselskabet den dårligste af begge verdener i proceduren. D.O.N.G. må ikke søge. Det var vi sådan set enige i, men baggrunden var jo, at vi i øvrigt ville gøre det som i Norge, nemlig at D.O.N.G. til gengæld skulle med fast i alle tilfælde. På den baggrund er det rimeligt at sige, at de ikke må stå som ansøgere, for de bliver indopereret i alle tilfælde. Vi ønsker altså, at staten skal være med fra begyndelsen og skal bæres i efterforskningsfasen. Ideen med en glideskala for en forøgelse af statsdeltagelsen i tilfælde af, at der gøres kommercielle fund, er udmærket, men det er noget, der skal oven på, at staten er med fra begyndelsen i efterforskningen. Kun derved opbygges der den viden, vi har brug for.

Jeg kan heller ikke se nogen grund til, at det skal være noget andet selskab end D.O.N.G. Vi har et firma, der er i gang med at lære disse ting, og Danmark er for lille til at bygge flere statselskaber end ét op. Det er en svækkelse af os selv, der ikke har nogen saglig begrundelse. Det er kun regeringens indre politiske kvababelser, der gør, at man absolut skal uden om D.O.N.G. Vi må hjælpe regeringen til at forstå, at det er en omvej, der ikke fører nogen vegne hen.

Der er afsat 50 mill. kr. på finansloven til erhvervelse af værdipapirer i D.O.N.G. Det er selvfølgelig ikke noget, der forpligter retligt, men der kan ikke være diskussion om, at det forpligter politisk.

Der er en række ting i øvrigt, som er fornuftige, vedrørende royalty og andre ting, men det kommer vi jo tilbage til.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg mener, det er et overordentlig fornuftigt og realistisk oplæg til 1. runde, hvor vore felter i Nordsøen skal udbydes, vi skal diskutere nu. Forslaget åbner mulighed for, at den danske skatteborger kan få sin rigelige andel af de gevinster, vi håber vil blive resultatet af initiativer i Nordsøen, men vi forpligter os ikke i dag til store milliardinvesteringer. Det skal først ske senere – om måske 3, måske 6 år. Først da skal der tages stilling.

Regeringen har så at sige valgt at gå med såvel seler som livrem, og det er overordentlig fornuftigt af en regering i en økonomisk krisetid. Fornuften understreges yderligere af det prisfald på henved 4 dollars pr. tønde, der i dag er sket for den britiske Nordsøolie. Det er betydelig mere afbalanceret at tage den med ro end at styrte sig ud i deltagelse i alle blokke, som den tidlige energiminister, hr. Poul Nielson, nu plæderer så voldsomt for.

Oliemarkedet er jo inde i en usikker udvikling, og selv om man ved vurderingen af de kæmpemæssige investeringer, som olieudvinding indebærer, baserer sig på langsigtede prognoser, kan det næppe undgås, at forhandlingerne ved første koncessionsrunde vil præges af den nævnte usikkerhed om prisudviklingen. Nordsøen forventes ikke at give de store fund som i norsk og engelsk område, men alligevel har der været stor forhåndsinteresse. Hvor stor det så vil vise sig at den reelle interesse er, det må vi så se.

Ministeren anfører, at Danmark har en lang tradition – og det er jo erfaringsmæssigt velbegrundet – for, at staten ikke engagerer sig direkte i erhvervsvirksomhed. I den nye undergrundslov er der lagt til grund, at private selskaber kan spille en hovedrolle i olieudvindingen. Koncessionsbetingelserne, som foreslås i redegørelsen, er udtryk for den balance, der skal opnås, for at selskaberne skal finde det attraktivt at investere, samtidig med at staten – eller med andre ord alle os danskere, som ejer råstofferne – skal få et rimeligt udbytte. Balancen synes rimelig, men det er klart og også tilkendegivet, at de endelige vilkår for efterforsknings- og indvindingstiladelse vil blive udformet efter forhandlinger mellem energiministeriet og ansøgerne.

De mange betingelser – tekniske, skatte-tekniske og af arbejdsmæssig karakter – må